

Křižovatka Strakonice - Slaník - Řepice

Letní měsíce, prázdniny, dovolené aj. jsou často spojeny s cestováním. Putujeme z jednoho místa na druhé, často neochvějně přesvědčeni, že samotná cesta, dopravní prostředek nás posunou tam, kde najdeme nějaké to vyžití. Poznání, radost nebo jiné požitky. Jenže ono to tak nemusí být. Začátkem července jsme se vydali s Alenkou do vzdálenější Prahy. Dokonce jsme se tam měli setkat s rodinkou a prohlédnout si technické muzeum. Jenže čertík pokušitel zařadoval. Pěkný, pohodlný autobus deroucí se ranním svěžím vzduchem byl jiného názoru. Kontrolky blikly a řidič poslušen jejich magického svitu zastavil. Kousek za Strakonice. Na autobusové zastávce vytyčené u křižovatky obcí Slaník a Řepice. A stálo se. Po večerním dešti přišlo vlhko a silné ranní slunce.

Čekání na náhradní autobus se dalo ukrátit různým způsobem. Postáváním, pokuřováním, debatou nebo se podívat do tajů silničního příkopu. Případně zůstat v autobusu a hořekovat na nit osudu.

Když jsem vylezl z autobusu ven, povšiml jsem si na čerstvém asfaltovém koberci chodníku zastávky mnohých ulit měkkýše suchomilky obecné (*Xerolenta obvia*). Nejednalo se zřejmě o náhodnou populaci, ale o seskupení, které zde může přežívat z dob, kdy se nad řepickým Blyskavcem otvíraly k nebi dokořán vápencové lomečky. Plné zmiňovaných plžů a v létě okrášlené žlutými květy divizen. Na které hojně babky z nedaleké vsi chodily, aby je sušily na zápraží domů. Jenže ta doba je už pryč. Nejbližším lomem je PP Pastvina u Přeštovic. A přecházení frekventované silnice by bylo asi pro stáří velmi nepohodlné.

Suchomilka obecná a asfalt

Úzký pruh trávníku vedle zastávky skrýval ještě několik zajímavých živočichů. S probouzejícím se dnem se ozvalo vrzání saranče bělopruhé. Zaznamenal jsem též saranči obecnou a saranči černoskvrnnou. Aby zmiňovaným rovnokřídlým nenarostla příliš veliká křídla, lokalita měla i jejich lovce. Na délce znehybnělého autobusu jsem napočítal 4 jedince křížáka pruhošaného. Sprádali své sítě a příliš se nenechali procházením v trávě vyrušovat. Drobné květy lákaly k osání pár pestřenek rodu *Meliscaeva*. Ve spleti rostlin vykukovali ze svých ulit velcí hlemýždi zahradní (*Helix pomatia*).

Procházel jsem ten trávník a všiml si květů čičorky pestré, jetelu prostředního, jetelu ladního, štírovníku růžkatého, řebříčku obecného, mrkve obecné, mochny husí. Za zavodněným příkopem se zvedala vysoká stébla psinečku a třtiny křovištní. Nad nízké byliny se zvedaly květy turanu, třezalky tečkované a sítiny rozkladité. Zpoza zelených lodyh se na svět vyklubal malý, bílý motýlek, travařík. Betonový příkop byl bohužel bez postřehnutelného života. Nepřírodní výluh černé živice, která byla silně cítit, zřejmě živočichům vadí.

Plzák španělský a oharek

Ale je možno říci, že krátká, neplánovaná zastávka na tomto rušném místě se kupodivu vydařila. Za normálních okolností by asi nebyla vůle zastavit na podobném místě, kde projíždí jedno auto za druhým.

A tak jsem asi jako jediný řidiči poděkoval a popřál mu šťastnou cestu k servisu.

Nedopalky cigaret, které zůstaly po návštěvnicích, se staly předmětem zájmu plzáků španělských. Nevěřicně jsem pozoroval, jak jeden z nich se zahlodává do filtru tabákového výrobku. Kdo ví, co všechno tyto tvorové dokážou svojí radulou obrousit a sežvýkat. Tedy v krajině je za jejich pomoci uklizeno.

